

Barumka opět rozhodne

Václav Kopáček s Barborou Rendlovou zahájili letošní domácí šampionát v automobilových soutěžích podle svých představ. K vítězství ve třídě 3 produkčních vozů na Valašské rallye přidala posádka Duck Racing Teamu prvenství hned na následující Rallye Šumava a byla na nejlepší cestě k mistrovskému titulu. Jenže takovou porci smůly, jakou měli nejprve v Českém Krumlově, pak v Hustopečích a na Bohemii, ještě nezažili. První přičku tak museli přepustit Martinu Březíkovi.

V letní přestávce před srpnovou Barum Rallye ve Zlíně tak Václav, který v září oslaví třicetiny, odpočíval při práci ve své dílně v pražských Modřanech. Vůz Subaru Impreza STi prošel řadou úprav, které se rozhodl ještě prověřit v Pačejevě při Rallysprint sérii, a potrénovat si zajel i na Moravskoslezský pohár motokár do Trince.

Václave, nevím, co bylo smutnější, jestli deset defektů v Českém Krumlově, nebo když se vůz zastavil jeden a půl kilometru před cílem Bohemie, kde jste do té doby vedli?

V obou případech to bylo hrozné. Za celou závodní kariéru jsem neměl tolik defektů jako letos v Českém Krumlově. A pneumatika nás definitivně vyřadila z boje o prvenství v posledních metrech Rallye Bohemia. I když tam těch problémů jsme v závěru měli víc.

Přišli jste na to, proč vám pneumatiky tak odcházely právě na jihu Čech?

Většinou se jednalo o přední pneumatiky a vypadalo to na podhuštění nebo geometrii. Jenže tlak jsem porovnával se soupeři a byl ještě o chlup vyšší. Geometrii jsme upravili a od té doby neměli nic až na závěr Bohemky. Jenže já si tak úplně nemyslím, že šlo o geometrii. Začínám se víc klonit k tomu, že máme zatížený předek auta a na rozbitých cestách dostaly pneumatiky prostě do těla a končilo to defektem. Rozhodně ale bylo fajn, že jsme tuhle sérii zastavili.

A co vás zradilo na autě při Bohemii, kterou jste měl skvěle rozjetou a vedli až do poslední rychlostní zkoušky?

Musím říct, že mně se ta soutěž velice líbila. Svoji roli sehrálo i proměnlivé počasí, takže se podmínky na trati střídaly, chvílemi to dost klouzalo, pak trať oschla. Podmínky se měnily, bylo to super, to mám při rallye rád. V první etapě jsme neměli žádné technické problémy a vytvořili si slušný náskok na soupeře. Na druhé erzetě druhé etapy to ale začalo. Cítil jsem, jak na startu auto proklouzlo a začal tušit, že něco není v pořádku. Impreza se chovala špatně. Pak se ukázalo, že nám postupně odcházely všechny tři

diferenciály. Ne úplně, ale jízda to byla hrozná. K tomu praskla poloosa, ale to se za takové jízdy už poznat nedalo. Současně nám motor na rychlostních zkouškách občas zhasnul. Náš náskok se pomalu zmenšoval, ale stále to před poslední RZ bylo deset sekund na Martina Březíka a před námi bylo už jen necelých pět kilometrů. Před startem jsem ještě zkontroloval pneumatiky a vyrazili jsme. Po pěti stech metrech byla pravá zatáčka a do ní už jsme vjeli na měkké pneumatice. Neumím si to vysvětlit. Plášť se svlékl a začal se cupovat. Rozhodl jsem se, že to zkusím dojet. Jenže, jak části gumy pleskaly o spodek auta, kde máme skříňku s pojistkami, krabice se uvolnila a přetrhl se svazek kabelů. Zastavili jsme kilometr a půl před cílem. Místo dobrého výsledku jsme počítaly škody a ty byly velké.

Nejhorší to ale zatím bylo v Hustopečích, kde jsi nedokončil ani první etapu.

Tam to ale byla moje jezdecká chyba. Při výjezdu ze šotoliny na asfalt už ve večerní části soutěže jsem byl moc rychlý na výjezdu a trefil zadním kolem obrubník. Praskl disk, spadlo to na brzdový kotouč a ten se zlomil. Zůstali jsme bez brzd. Škoda, protože Martin Březík měl na tomto úseku defekt a my si mohli zajistit dobrý náskok. Štěstí nám nepřálo.

Na Barumce se rozděljuje více bodů, navíc dva výsledky se škrtají. Za jakých podmínek máte ještě šanci se vrátit na první místo?

Šanci máme, ale Martina Březíka, pokud na Barumce po oba dny skončí do druhého místa, už bodově nepředstihneme. O to víc nás to ale motivuje v přípravě.

Co všechno jste museli na Impreze vyměnit?

Bylo toho dost, protože auto bylo opravdu poničené. Proto jsem se rozhodl vůz před Barumkou vyzkoušet v Pačejově. A na místo spolujezdce jsem pozval Petra Picku, se kterým jsem čtyři roky jezdil a on nám nyní dělá na trati špióna. Měl z toho obrovskou radost, hezky jsme se svezli, a to bylo fajn. Bohužel z auta už jsem dobrý pocit neměl. Nefungovalo tak, abych byl spokojený. Největší starosti mi dělaly brzdy. Zadek byl přebržděný a chodil do smyku. Nezbyvá než další kontrola řídicí jednotky diferenciálu. Před odjezdem do Zlína ještě upravíme převodovku a s naším polským ladičem Lukaszem se podíváme na motor.

Když jsem se podíval na tvé výsledky na Barumce, je to takové nahoru a dolů. Loni po defektu to skončilo havárií, takže letos ...

Loni jsem nejprve netušil, proč vlastně auto nezatočilo a skončili jsme mimo trať. Až za mnou přišel jeden divák, který si naši jízdu nahrával a řekl, že jsem měl defekt. Tak jsem si záznam pustil a bylo to tak. Po skoku pneumatika nevydržela, jenže to jsem si nestačil uvědomit, protože hned byla zatáčka, do které jsem zatočil a auto už ne. Uvidíme, jak letos. Připravujeme se pečlivě a věřím, že smůlu protrhneme.

Držím palce.

Text: Karel Malina

Foto: František Dušek

